

DOMSTOLENS DOM**(femte avdelningen)**

av den 29 april 2004

i de förenade målen C-487/01 och C-7/02 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad de Nederlanden): Gemeente Leusden (C-487/01), Holin Groep BV cs (C-7/02) mot Staatssecretaris van Financiën ⁽¹⁾

(Omsättningsskatt — Gemensamt system för mervärdesskatt — Artikel 17 i sjätte direktivet 77/388/EEG — Avdrag för ingående skatt — Ändring i den nationella lagstiftningen som innebär att möjligheten att välja huruvida uthyrning av fast egendom skall omfattas av mervärdesskatteplikt avskaffas — Jämkning av avdrag — Tillämpning på löpande hyreskontrakt)

(2004/C 118/31)

(Rättegångsspråk: nederländska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, femte avdelningen (P. Jann, tillförordnad ordförande på femte avdelningen, samt domarna A. Rosas (referent) och S. von Bahr; generaladvokat: A. Tizzano; justitiesekreterare: M.-F. Contet, avdelningsdirektör, har den 29 april 2004 avkunnat dom i de förenade målen C-487/01 och C-7/02: Gemeente Leusden (C-487/01), Holin Groep BV cs (C-7/02) mot Staatssecretaris van Financiën angående tolkningen av artiklarna 5.7 a, 17 och 20.2 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) samt allmänna gemenskapsrättsliga principer. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1) Det strider inte mot artiklarna 17 och 20 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, tolkade i enlighet med principerna om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhet, att en medlemsstat avskaffar rätten att välja huruvida uthyrning av fast egendom skall omfattas av mervärdesskatteplikt, med följden att det i enlighet med artikel 20 i sjätte direktivet 77/388 görs en jämkning av de avdrag som har gjorts för de fasta anläggningstillgångar som hyrs ut.

När en medlemsstat avskaffar rätten att välja huruvida uthyrning av fast egendom skall omfattas av mervärdesskatteplikt är den

skyldig att beakta de skattskyldigas berättigade förväntningar vid valet av tillvägagångssätt för lagändringen. Upphävandet av de lagbestämmelser som en mervärdesskattskyldig person har dragit fördel av genom att betala mindre mervärdesskatt, utan att det för den skull har förekommit missbruk, strider emellertid inte i sig mot en berättigad förväntning som grundar sig på gemenskapsrätten.

2) Artikel 5.7 a i sjätte direktivet 77/388 avser en skattskyldig persons användning av en egendom inom ramen för sin rörelse och inte en lagändring som innebär att rätten att välja huruvida en ekonomisk transaktion som i princip är undantagen från mervärdesskatteplikt skall omfattas av mervärdesskatteplikt avskaffas.

⁽¹⁾ EGT C 44 av den 16.2.2002
EGT C 109 av den 4.5.2002

DOMSTOLENS DOM**(femte avdelningen)**

den 29 april 2004

i mål C-102/02 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Stuttgart), Ingeborg Beuttenmüller mot Land Baden-Württemberg ⁽¹⁾

(Fri rörlighet för arbetstagare — Erkännande av utbildningsbevis — Direktiv 89/48/EEG och 92/51/EEG — Yrke som lärare vid grund- och gymnasieskola — Innehavare av ett utbildningsbevis avseende två års postgymnasiala studier — Villkor för utövande av yrket)

(2004/C 118/32)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-102/02, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Verwaltungsgericht Stuttgart (Tyskland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga ärendet mellan Ingeborg Beuttenmüller och Land Baden-Württemberg, angående tolkningen av rådets

direktiv 89/48/EEG av den 21 december 1988 om en generell ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier (EGT, L 19, 1989 s. 16; svensk specialutgåva, område 6, volym 2, s. 192), och rådets direktiv 92/51/EEG av den 18 juni 1992 om en andra generell ordning för erkännande av behörighetsgivande högre utbildning, en ordning som kompletterar den som föreskrivs i direktiv 89/48 (EGT L 209, s. 25), sammansatt av domarna P. Jann, tillförordnad ordförande på femte avdelningen, C.W.A. Timmermans, A. Rosas (referent), A. La Pergola och S. von Bahr, generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer, justitiesekreterare: R. Grass, den 29 april 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Artikel 1 a andra stycket i rådets direktiv 89/48/EEG av den 21 december 1988 om en generell ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier skall tolkas så, att den behörighet för läraryrket som tidigare erhöles efter två års studier i Österrike, skall likställas med ett examensbevis i den mening som avses i första stycket i samma bestämmelse, när de behöriga myndigheterna i denna medlemsstat intygar att examensbeviset som erhållits efter en tvåårig utbildning anses vara likvärdigt med det examensbevis som numera utfärdas efter tre års studier, och som i nämnda medlemsstat ger samma rätt att påbörja eller utöva läraryrket. Det ankommer på den nationella domstolen att med hänsyn till den bevisning som sökanden lägger fram med stöd av artikel 8.1 i nämnda direktiv och de nationella bestämmelser som är tillämpliga vid bedömningen av denna bevisning, fastställa om det sista villkoret som räknas upp i nämnda artikel 1 a andra stycket skall anses vara uppfyllt i målet vid den nationella domstolen. Detta villkor rör rätten att utöva ett reglerat yrke och inte lönen och övriga arbetsvillkor som är tillämpliga i den medlemsstat som erkänner en gammal utbildning såsom likvärdig med en ny utbildning.

2) En medborgare i en medlemsstat kan åberopa artikel 3 a i direktiv 89/48 mot nationella bestämmelser som inte överensstämmer med detta direktiv. Direktivet utgör hinder för sådana bestämmelser enligt vilka det undantagslöst krävs att en utbildning som erhållits vid högre läroanstalt skall vara på minst tre år och omfatta minst två av de ämnen som föreskrivs för utövandet av läraryrket i värdmedlemsstaten, för att kvalifikationer för utövande av läraryrket som erhållits eller erkänts i en annan medlemsstat än i värdmedlemsstaten skall erkännas.

3) En medborgare i en medlemsstat kan få en sådan kvalifikation att utöva läraryrket som den som meddelats i Österrike efter en tvåårig utbildning erkänd med stöd av artikel 3 a i rådets direktiv 92/51/EEG av den 18 juni 1992 om en andra generell ordning för erkännande av behörighetsgivande högre utbildning, en ordning som kompletterar den som föreskrivs i direktiv 89/48, när åtgärder för införlivande inte har vidtagits inom den tidsfrist som föreskrivs i artikel 17.1 första stycket i nämnda direktiv. Under sådana omständigheter som de som föreligger i målet vid den nationella domstolen kan denna möjlighet varken uteslutas på grund av att det undantag som föreskrivs i artikel 3 sista stycket i nämnda direktiv tillämpas, eller villkoras av att sökanden först

skall genomgå sådana kompenserande åtgärder som föreskrivs i artikel 4 i samma direktiv.

(¹) EGT C 144, 15.6.2002.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

den 29 april 2004

i mål C-111/02 P: Europaparlamentet mot Patrick Reynolds (¹)

(Överklagande — Tjänstemän — Upphållande av annan tjänst vid en politisk grupp i parlamentet — Beslut om att avbryta uppehållandet av annan tjänst — Rätten till försvar)

(2004/C 118/33)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-111/02 P, Europaparlamentet (ombud: H. von Herten och D. Moore), med delgivningsadress i Luxemburg, angående överklagande av dom meddelad den 23 januari 2002 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (tredje avdelningen) i mål T-237/00, Reynolds mot parlamentet (REG 2002, s. II-163), i vilket det förs talan om upphävande av denna dom, i vilket den andra parten är Patrick Reynolds, tjänsteman vid Europaparlamentet, Bryssel (Belgien) (ombud: P. Legros och S. Rodrigues, avocats), med delgivningsadress i Luxemburg, har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av domarna P. Jann, tillförordnad ordförande på femte avdelningen, C.W.A. Timmermans, A. Rosas, A. La Pergola och S. von Bahr (referent), generaladvokat: L.A. Geelhoed, justitiesekreterare: R. Grass, den 29 april 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Punkterna 1, 2, 4 och 5 i domslutet i Europeiska gemenskapernas förstainstansrätts dom av den 23 januari 2002 i mål T-237/00, Reynolds mot parlamentet, upphävs.

2) Målet återförvisas till förstainstansrätten.

3) Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

(¹) EGT C 156, 29.6.2002.